

DOMÁCÍ POBOŽNOST PŘED ŠTĚDROU VEČEŘÍ

24. prosince 2019

Ať je vás u štědrovečerního stolu mnoho nebo jste sami, chci nás vzájemně propojit společnou modlitbou a biblickým čtením. Zkuste si tyto řádky připravit pro sebe i druhé a duchovně naplnit jeden z nejkrásnějších momentů v roce. Číst i naslouchat sami nebo společně s věřícími, hledajícími nebo i nevěřícími kolem sebe. Přeji vám krásně prožité chvíle v modlitbě i sdílení rodinného společenství.

Ve jménu + Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Hospodin mi řekl: Ty jsi můj Syn, já jsem tě dnes zplodil. (Žalm 2,7)

První čtení z proroka Izajáše 9,1.5–6 (2.6–7)

Lid, který chodí v temnotách, uvidí velké světlo; nad těmi, kdo sídlí v zemi šeré smrti, zazáří světlo. Neboť se nám narodí dítě, bude nám dán syn, na jehož rameni spočine vláda a bude mu dáno jméno: Divuplný rádce, Božský bohatýr, Otec věčnosti, Vládce pokoje. Jeho vladařství se rozšíří a pokoj bez konce spočine na trůně Davidově a na jeho království. Upevní a podepře je právem a spravedlností od toho času až navěky. Horlivost Hospodina zástupů to učiní. Amen.

Tužby

2. Z příchodu Syna Božího abychom se radovali, modleme se k Hospodinu.
3. Poselství pokoje abychom našim bližním přinášeli, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

Bože všemohoucí, tys učinil, aby dnešní svatá noc zazářila jasem pravého Světla. Dej, ať žijeme ve světle Ježíšovy přítomnosti, abychom v poslední den poznali světlo jeho slávy! Svým svatým Duchem nás osviť, ať přijímáme Slovo – Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z epištoly Titovi 2,11–14

Ukázala se Boží milost, která přináší spásu všem lidem a vychovává nás k tomu, abychom se zřekli bezbožnosti a světských vášní, žili rozumně, spravedlivě a zbožně v tomto věku a očekávali blažené splnění naděje a příchod slávy velikého Boha a našeho Spasitele Ježíše Krista. On se za nás obětoval, aby nás vykoupil ze všeho hříchu a posvětil za svůj vlastní lid, horlivý v dobrých skutcích. Amen.

Evangelium Lukášovo 2,1–20

Stalo se v oněch dnech, že vyšlo nařízení od císaře Augusta, aby byl po celém světě proveden soupis lidu. Tento první majetkový soupis se konal, když Sýrii spravoval Quirinius. Všichni se šli dát zapsat, každý do svého města. Také Josef se vydal z Galileje, města Nazareta,

do Judska, do města Davidova, které se nazývá Betlém, poněvadž byl z domu a rodu Davidova, aby se dal zapsat s Marií, která mu byla zasnoubena a čekala dítě. Když tam byli, naplnily se dny a přišla její hodina. I porodila svého prvorozeného syna, zavinula jej do plenek a položila do jeslí, protože se pro ně nenašlo místo pod střechem. A v té krajině byli pastýři pod širým nebem a v noci se střídali v hlídkách u svého stáda. Náhle při nich stál anděl Páně a sláva Páně se rozžářila kolem nich. Zmocnila se jich veliká bázeň. Anděl jim řekl: „Nebojte se, hle, zvěstuji vám velikou radost, která bude pro všechny lid. Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově. Toto vám bude znamením: Naleznete děťátko v plenkách, položené do jeslí.“ A hned tu bylo s andělem množství nebeských zástupů a takto chválili Boha: „Sláva na výsosti Bohu a na zemi pokoj mezi lidmi; Bůh v nich má zalíbení.“ Jakmile andělé od nich odešli do nebe, řekli si pastýři: „Pojďme až do Betléma a podívejme se na to, co se tam stalo, jak nám Pán oznámil.“ Spěchali tam a našli Marii a Josefa i to děťátko položené do jeslí. Když je spatřili, pověděli, co jim bylo řečeno o tom dítěti. Všichni, kdo to slyšeli, užasli nad tím, co pastýři vyprávěli. Ale Marie to všechno v mysli zachovávala a rozvažovala o tom. Pastýři se pak navrátili oslavující a chválíce Boha za všechno, co slyšeli a viděli, jak jim to bylo řečeno.

Zamyšlení

Kdysi dávno svolala zvířata sněm. Liška se zeptala veverky: „Co pro tebe znamenají Vánoce?“

Veverka odpověděla: „Pro mne Vánoce znamenají krásný stromček ozdobený spoustou svíček a cukrovím, které mám tak ráda.“

Liška se připojila se svou představou: „Pro mne samozřejmě nesmí chybět voňavá pečená husička. Bez pečinky by to opravdové Vánoce nebyly.“

Do řeči se jim vložil medvěd: „Vánočka! O Vánocích musím mít obrovskou sladkou vánočku!“

Slyšet se dala také straka: „Podle mne jsou o Vánocích nejdůležitější krásné a zářící šperky. O Vánocích se má všechno jen třpytit.“

Pozadu nechtěl zůstat ani vůl: „Vánoce dělá Vánocemi teprve šampaňské. Já bych ho vypil klidně dvě lahve!“

A osel, který to už nevydržel, se rychle zmocnil slova: „Vole, zbláznil ses? Vždyť na Vánocích je nejdůležitější Ježíšek. Copak jsi na to zapomněl?“

Vůl se zastyděl, sklopil velkou hlavu a zabučel: „A vědí to vůbec lidé?“

Modlitba k požehnání

Bože Otče, o této noci jsi spojil nebe a zemi, neboť tvůj Syn vzal na sebe naši lidskou přirozenost. Upevni nás ve víře, ať stále vzhlížíme ke Kristu, a naplň nás nadějí, že až se čas naplní, budeme s ním sdílet věčný život ve tvém království! Jemu buď sláva navěky. Amen.

At' nás požehná všemohoucí + Bůh Otec i Syn i Duch svatý. Amen.

Mezi čteními se zpívají písně: 233, 211, 210